ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ СПОЧИЛИМ

Відійшов у вічність найстаріший священик Дрогобицько-Самбірської єпархії протопресвітер Іоан Середницький

Ввечері 29 грудня 2016 року на 91-му році життя упокоївся прот. Іоан Середницький.

Цього ж дня благочинний прот. Іоан Білик разом зі священиками району обтерли губкою, просоченою єлеєм, тіло новопреставленого священика. Творячи губкою хрест на чолі, очах, устах, на грудях, на руках, на ногах і на колінах в образ священного хрещення. Пізніше облачали покійного в світлі ризи, прочитуючи молитви на одягання священичих риз. Знаменується, що на Страшному суді він буде давати відповідь не тільки щодо виконання християнських заповідей, але і щодо виконання пастирського служіння. У праву руку померлого священика вклали хрест, а на грудях поклали Євангеліє, за прикладом апостола Варнави, який заповідав, за переданням, святому Марку покласти з ним Євангеліє Матфея. Після закінчення була відслужена заупокійна літія над померлим, і благочинний накрив лице покійного воздухом (покровом) в знак того, що священик при житті звершував Божественні таїнства. Святе Письмо порівнює священиків з ангелами Божими, які предстоять перед престолом Всевишнього «лиця закривающе»; закрите лице священика – це знак пошани Богу. Читались над покійним святе Євангеліє упродовж трьох днів.

Другого дня о 14.00 год. була відслужена панахида в домі спочилого, яку очолив керуючий єпархією Високопреосвященний владика Яків у співлужінні секретаря єпархії прот. Андрія Безушка, правника єпархії прот. Леоніда Городиського, благочинного прот. Іоана Білика та численного духовенства та священиків зі Львівської єпархії та священиків УАПЦ. На подвір'ї дому покійного о. Івана архієпископ Яків виголосив проповідь, у якій розповів про його нелегке життя в часи гоніння радянською владою на Церкву, висловив співчуття родині, дітям, сину – Радехівському благочинному прот. Зеновію, численним парафіянам. Перенесли тіло у храм в місті Хирів, де прот. Іоан Середницький був настоятелем 43 роки. У храмі звершували особливий чин погребіння священиків. Співав хор священиків Старосамбірського благочиння під чітким керівництвом прот. Ярослава Грици.

31 грудня Божественну літургію і завершення чину похорону у храмі Різдва Пресвятої Богородиці в м. Хирів очолив Високопреосвященний архієпископ Дрогобицький і Самбірський Яків. Владиці співслужила велика кількість духовенства. Владика виголосив проповідь, у якій наголосив, що покійний о. Іоан удостоївся найвищої священичої ногороди – протопресвітера – із рук Святійшого Патріарха Київського і всієї України Мстислава. Пізніше прочитав над спочилим прот. Іоаном розрішальну молитву і вилив на лице спочилого святий єлей. Обнесли тіло покійного священика довкола храму на знак прощання спочилого з парафією, чин погребіння закінчився на кладовищі.

«…Тому Бог вічний, для Якого трудився ти, Сам оселить душу твою в місці світлому і прекрасному, де праведники спочивають, і одержиш на суді Христовому прощення і велику милість» (Тропар, глас 2).

Єпархіальне управління та духовенство єпархії, Старосамбірське благочиння висловлює свій глибокий жаль і смуток з приводу кончини новопреставленого протопресвітера Іоана, який був зразковим священиком, добрим пастирем і ревним працівником у винограднику Христовому. Разом із цим висловлюємо щирі слова співчуття дітям, рідним, близьким, друзям, духовній пастві – усім тим, хто любив, знав і глибоко шанував покійного.

Царство небесне і вічний спокій новопреставленому протопресвітеру Іоану Середницькому.

Протопресвітер Іоан Середницький народився в 1926 році в Старому Селі, біля м. Дрогобича.

Після закінчення десятирічки виявив бажання розпочати богословську науку при храмі св. Трійці м. Дрогобича, але наближення фронту і мобілізація в армію перервали розпочате навчання.

Беручи участь в боях, був поранений, тривалий час лікувався, а після демобілізації вирішив продовжити навчання у Волинській духовній семінарії м. Луцька, яку закінчив у 1958 році.

Дияконське свячення отримав 01 липня 1956 року від архієпископа Станіславського і Коломийського Антонія.

15 червня 1958 року рукоположений в пресвітерський сан єпископом Дрогобицьким і Самбірським Григорієм.

Душпастирську діяльність розпочав на парафії в с. Дорожів Самбірського району, згодом переїхав в с. Корналовичі цього ж району.

У 1968 році – настоятель села Нове Місто Старосамбірського району.

У 1969 році переїхав до м. Хирова, де залишився настоятелем місцевого храму Різдва Пресвятої Богородиці до 2012 року.

Нагороджений багатьма церковними нагородами, включно із найвищим священичим званням протопресвітера.

З упокоєною в 2002 році дружиною Анастасією прожили понад 50 років і виховали трьох дітей.